דליכא כזית בכדי אכילת פרס. דמיזד מוכל תרומה בטומאת הגוף לא הוי מלא כזית ואין אוסר אלא כזית כשיעור מצטרפת אין כזית לכל איסורין וכזה בכותבת ליה"ב סת שהה מחלת אכילת הפשיעור ועד סופה יותר מכדי אכילת פרס שכך נתנה תורה שיעור לשהיית אכילה בכזית המטוגל שהקפידה תורה בשוהה בו שיעור אכילה לטומאת בגדים ואוהה אכילה שאחערה בחלי ככר של עירוב והיא ד' גיסים ובגיזד הדמע תבלי תרומה מועטין וכי אכיל מן המקפה פרס לא אכל מן התבלין כזית עד דאכל מן המקפה טפי מאכילת פרס ובטפי לא מצטרף כזית ואין כאן אכילת תרומה בטומאה אבל לשאר ואפי אין נאכל בגיזד הדמע לאפילו בחולין מהני שני (ע) ועוד דשני פשיל ליה לתרומה דספיכא ביה כך שמעתי ובקיצור לי מ"מ היכי ספינן ליה מידי דספיל לגופיה לתרומה והא מוזהל הוא מלפפול את גופו דממרינן [ע] בפ"ק דיומא (דף פ:) אל תטמאו בהם שאפילו בשאר טומאות אינו מטמא אלא בשני ולא בשלישי ואפילו למ"ד דרבנן אימורא מיהא איכא ועוד דשאני התם"ס דספיל ספינן ליה מידי דספיל ליה לגופיה משמע דלאו מטעמי תרומה פריך אלא מדספינן ליה שלישי של חולין וכ"ל דבחולין גרידי קאי ריש"י דמתניתין דשאין שבחולין כו' והשלישי נאכל אפילו הוא נזיד הדמע ובגע בשני לטומאה וה"ל שלישי מותר לאוכלו והא הכא כיון דנזיד הדמע הוא [ג]על כרחין שנעשה על טהרת תרומה בעי למיכליה וה"ל חולין שנעשין על טהרת תרומה ואי אמרת תרומה שלישי דידהו ספיל גופא לתרומה ספינן ליה להאי כהן מידי דספיל לגופיה ואתי למיכל תרומה שבאחריות. הגה נזיד הדמע דליכא כזית בכדי אכילת פרס שכך נתנה תורה שיעור לשהיית אכילה

דליכא כזית בכדי אכילת פרס [ע]א"ר יונתן אמר רבי [א]האוכל שלישי של תרומה עצמה אסור לאכול ומותר ליגע ואיצטריך דעולא ואיצטריך דרבי יונתן דאי מדעולא הוה אמינא הני מילי בחולין שנעשו על טהרת תרומה אבל תרומה בנגיעה נמי אסור איצטריך דרבי יונתן ואי מדרבי יונתן הוה אמינא הני מילי תרומה אבל חולין באכילה נמי שרי צריכי יתיב רב יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דר"נ ויתיב וקאמר [ב]האוכל שלישי של חולין שנעשו על טהרת הקדש טהור לאכול בקדש שאין לך דבר שעושה רביעי בקדש אלא קדש מקודש בלבד מתיב רמי בר חמא שלישי שני לקדש ואין שני לתרומה בחולין שנעשו על טהרת תרומה אמאי הא לאו קדש מקודש הוא א"ל הנח לתרומה שטהרתה טומאה היא אצל הקדש ומנא תימרא [ג]דתנן [ד]בגדי עם הארץ מדרס לפרושין [ד]בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה [ה]בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש אמר רבא מדרסות קאמרת שאני מדרסות

שמא

אבל תרומה בנגיעה נמי אסור. מע"ג דלאו עושה רביעי ה"מ לאסור ליגע דגזרינן שלא יבא לאכול: **האוכל שלישי של חולין שנעשו על טהרת הקדש טהור לאכול בקדש.** כמו שאינו עושה רביעי והא דנקט אוכל ולא נקט מגע שאינו עושה רביעי אם נגע בקדש רבותא נקט [א] להאוכל ממנו ממגע להא אוכל את שלישי הוי שני לקדש ומ"מ לענין מאי הוי שלישי כיון דאוכלו הוי טהור לפילו לאכול בקדש וגם אם נגע בקדש אינו עושה רביעי ונראה דר"מ לכי הא [תנן] (תמיד) בפרק קמץ דטהרות הארץ מטמא שלשה ופוסל אחד בקדש בשיזה קדש אחרו בקדש מקודש כמו חלות תודה ורקיקי נזיר שנאמר עליהן הזבח והמנחות שקדשו בכלי אבל חלות תודה ורקיקי נזיר שלא נאמר עליהם הזבח ומנחות שלא קדשו בכלי אינן קדש בקדש ולא בחולין שלא הרי הן כתרומה והארץ מטמא כהן שניס ופוסל אחד והשתא לענין זה י"ם כהן שלישי לזוב אין שומעין עליהם הזבח ואין מקדשין המנחות בכלי אחו לא חזו לקדושת הגוף ור"ת רבי יצחק כמתן לא כר"ש ולא כרבי יהושע לגבי בר מינה לרבי יהושע אין כהן שלישי כלל ועוד"ק דקאמר רבי יהושע שלישי שני בקדש [ב] היינו אף לחולין שנעשו על טהרת הקדש אי כר"ש הא אמר שלישי שלישי ור"ל דקאמר רבי יהושע לא שייר אלא תרומה טהורה שנעשה על טהרת הקדש דאין לה שום מגע בחולין שנעשו על טהרת תרומה טהורה שנעשה על טהרת הקדש [ג] חולין שנעשו על טהרת הקדש טהורין לאכול בקדש ואין לה שום מגע בחולין שנעשו על טהרת תרומה טהורה שנעשה על טהרת הקדש [ד] מוכלין שלישי של חולין שנעשו על טהרת הקדש טהור לאכול בקדש ור"ת מקשה מתניתין דטהרות לרבי יהושע שלישי שני בקדש ומאי קושיא דלרבי יהושע שלישי שני בקדש היינו משום דסבר רבי יהושע דכל שלישי שלישי בקדש ופירכתי לעיל דליכי דנעשה על טהרת הקדש

ו"ל למסקינן מנהי היא:

אין לך דבר בו' אלא קדש מקודש בלבד. מה שפירש בקונטרס דרביעי בקדש מעלה דרבנן היא מדקתני לה ה' מעלות מהרות במומר בקדש לחמר אחם לית להו דרבי טומאה לחוריית אין נראה להא מציה נמי ה' מעלות מהרות כלי מלטרף מה שנאמרו בקדש ולילוף הוי לחוריית [ז] יומן דספ"ק דפסחים (דף יט.) ואפילו רבי חייא בר אבא לא אמר אלא בחולין שנעשו על טהרת הקדש אבל בקדש עצמו לא אמר ואמר לילוף הוא דר"ת ור"ש ס"ל שלישי שני בחולין לחוריית ואין לי רביעי בקדש נמי לחוריית דקרי כאן והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל [ז]והא דקרי לרביעי בקדש בפרק [ה]כל שעה (דף כד.) מעלה בעלמא לאו משום דהוי מדרבנן להא הניא בפרתו לוכל בקדשים קרי ליה נמי התם [ו]מעלה אע"ג דהוי לחוריית כדדרשינן בהערל (יבמות עד:) וקאמר נמי התם דוהבשר לרבות עליס ולבונה הוי מעלה ולקמן (דף ט.) מוכיח מיניה דחיצה הקדש דמכשרת לחוריית והא דאמר בפ' ה' [ז](כל הפסולים) (זבחים דף לד) גבי והבשר לרבות עליס ולבונה לפסולה בעלמא לאו פסולה בעלמא הוא דרבנן אלא דאמר למימר דלאו למלקות הלא יאכל מדבה ליה אלא ליפסל מהקרבה קאמר דמקבל טומאה ועושה פסולה לחוריית והא דאמר בפרק חומר בקדש (מגיגה דף כפ:) דה' ממרוחת ליה להו לרבי טומאה לחוריית ר"ש ל"ג לחוריית ואפילו גרסינן לחוריית ה"פ דבה"ג במולין ליכא לרבי טומאה לחוריית דלחוק הוא מטומאה ומה שמדקדק בקונטי בפסחים הא משכח רביעי בקדש למ"ד טומאת משקה לטמא ממרים לאו לחוריית ואין אוכל ואוכל משקה הרי אין כאן אלא שלשה ושני זה קושיא דמשכחת ליה שפיר ע"י עליס ולבונה ועוד"ג דר"ל מיבעי ליה לקמן מי מהני מיצת הקדש למימני ביה רשאון ושני ההוא אמורא דבפסחים לאין אוכל מטומאת אוכל שבר למוכן ושני רשאון ושני שבר כלי וכלי אוכל ואוכל משקה הרי אין כאן אלא שלשה ומע"ג דר"ל מיבעי ליה לקמן מי מהני מיצת הקדש למימני ביה רשאון ושני ההוא אמורא דבפסחים לאין אוכל מטומאת אוכל שבר למוכן